

॥ ಕೇರಿ ಕರೆದಿದ್ದ ॥

ಕರೆದಳೆ ಕೌಸಲೆ ಕೇರಿಯನು | ತನ್ನ ತರಳನ ಮಂಗಳ ಕಾಯುಕೆಂದು ॥ಪ್ರ॥

ಸೂರ್ಯೋದಯದಿ ಎದ್ದು ಸಾರಣೆಯನೆ ಮಾಡಿ | ಮಾರವೈರಿಯ ಸುತನನು ನೆನೆದು |
ಭೂರಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳು ನಾರಿಯರೊಡಗೂಡಿ | ಶ್ರೀ ರಮಣ ಚರಣಕೆ ಎರಗಿ ॥೧॥

ಪಟ್ಟೆ ಸೀರೆಯನು ಉಟ್ಟು ತನ್ನೆಯ | ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದವಳ ಸಂಗಡ ಕರೆದು |
ಸ್ತ್ರಾಷ್ಟಿಕರ್ತನ ತಾಯಿ ತಾ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ | ಅತಿರಿಂದಲೇ ಅತಿ ಹರುಷದಲಿ ॥೨॥

ಮನೆಯೋಳಿರುವಂಥ ಹಿರಿಯರೊಳಗೆಲ್ಲ | ಅನುಮತಿಯನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಮುದದಿ |
ತನಯನಿಗಾರತಿ ಅಕ್ಷತೆಗಳ ಮಾಡಿ | ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಹೊರಟಿಂಬೆ ಬೇಗ ॥೩॥

ಕರದೊಳು ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲ ಪಿಡಿಯುತ್ತ | ಸರಸಿಜನೇತ್ಯೆಯು ಹರುಷದಲಿ |
ಕರಿಯವಳಾದ ಕೈಕಯಿಯನು ಒಡಗೊಂಡು | ಅರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚತಲಿ ॥೪॥

ಅಕ್ಷ ಪಕ್ಷದವರೊಳಿಂತು ಪೇಳಿಳಿಳು | ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನು ಕರೆದು ತನ್ನಿ |
ಮಕ್ಕಳೆ ನೀವ್ವಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಕೂಡಿ | ಸಡಗರದಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಿಗೆ ಬನ್ನಿ ॥೫॥